

۱- معنی چند لغت در کمانک مقابل صحیح نیست؟

«فروماندن (متحیر شدن) / صغیر (فریاد زدن) / وجد (سرور) / دغل (ناراست) / ممد (یاری‌دهنده) / برّ (خشکی) / صواب (پاداش) / مجرد (تنهایی) / آدینه (روز جمعه)»

۱ (۱) ۲ (۲) ۳ (۳) ۴ (۴)

۲- در کدام گزینه همه لغات به درستی معنا شده است؟

۱) هنر (زیبایی) / فرط (بسیاری) / وادی (سرزمین)
 ۲) سیادت (سروری) / غضنفر (شیر) / بگذاشتی (رها کردی)
 ۳) مناسک (آیین دینی) / جلّت (بزرگ است) / پرورده (بزرگ شده)
 ۴) موعد (زمان) / دَد (جانور اهلی) / سبک (فوراً)

۳- معنی واژه‌های مشخص شده متن زیر، به ترتیب در کدام گزینه درست آمده است؟

«اگرچه ملامت به کمال رسیده باشد، اهمال جانب من جایز نشمری و از ضمیر، بدان رخصت نیابی و نیز در هنگام بلا شرکت بوده است، در وقت فراغ موافقت اولی‌تر، و اَلّا طاعنان مجال وقیعت یابند.»

۱) آزدگی، کوتاهی، دشمنان، سرزنش
 ۲) ماندگی، سهل‌انگاری، دشمنان، بدگویی
 ۳) آزدگی، کوتاهی، سرزنش‌گران، بدگویی
 ۴) ماندگی، کاهلی، عیب‌جویان، خیانت

۴- در کدام‌یک از ابیات زیر غلط املائی وجود ندارد؟

۱) حزم چون هست چه حاجت به صلاح دگرست؟ / زره از دیده بیدار به بر دارد صبح
 ۲) از سراپرده سوی معرکه بنهاد قدم / قد مردانگی از بهر قضا کرد علم
 ۳) سماع آمد هلا ای یار، برجه / مسابق باش و وقت کار برجه
 ۴) یکی باشد قنا و فقر در میزان اهل دل / تفاوت نیست در خشکی و دریا آب گوهر را

۵- در متن «هر که را سعادت ازلی یار باشد، مناصحت مخلصان و موعظت مشفقان را عزیز دارد و در کارها پیش از تأمل و تدبیر آغاز نکند و موقع حزم و احتیاط را ضایع نگذارد و اگر کسی را بخت مؤنت نماید و ملازمت این سیرت دست دهد بر آن تحمید وصلت چشم نتوان داشت» املائی کدام واژگان غلط است؟

۱) نگزارد - موضع ۲) مؤنت - تأمل ۳) مؤنت - نگزارد ۴) تأمل - موعظت

۶- پدیدآورندگان آثار «آغازگری تنها، زندان موصل، روزها، جوامع الحکایات و لوامع الروایات» از کیست؟

۱) عباس میرزا، کامور بخشایش، رسول پرویزی، محمد خوافی
 ۲) مجید واعظی، کامور بخشایش، محمدعلی اسلامی ندوشن، محمد عوفی
 ۳) مجید واعظی، اصغر رباط جزی، محمدعلی اسلامی ندوشن، محمد خوافی
 ۴) مجید واعظی، کامور بخشایش، رسول پرویزی، محمد عوفی

۷- هر دو آرایه مقابل ابیات درست هستند، به جز:

۱) گل بر رخ رنگین تو تا لطف عرق دید / در آتش شوق از غم دل غرق گلاب است (حسن تعلیل - ایهام تناسب)
 ۲) بسیار دیده‌ایم درختان میوه‌دار / زین په ندیده‌ایم که در بوستان توست (ایهام - مراعات نظیر)
 ۳) لهجه شیرین من پیش دهان تو چیست / در نظر آفتاب، مشعله افروختن (تشبیه - حس آمیزی)
 ۴) غلام حلقه سیمین گوشوار توام / که پادشاه غلامان حلقه در گوش (واج‌آرایی - کنایه)

۸- در همه ابیات «حسن تعلیل» وجود دارد، به جز:

۱) از آن مرد دانا دهان دوخته‌ست / که بیند که شمع از زبان سوخته‌ست
 ۲) مگر که لاله بدانست بی‌وفایی دهر / که تا بزاد و بشد جام می ز کف ننهاد
 ۳) من دگر شعر نخواهم بنویسم که مگس / زحتم می‌دهد از بس که سخن، شیرین است
 ۴) حیات جاودان خواهی به صحرای قناعت شو / که دارد یاد هر موری در آن وادی سلیمان‌ها

۹- آرایه‌های بیت زیر در کدام گزینه آمده است؟

«خشم عالم سوز را کوته‌زبان کردن به حلم / آتش سوزنده را بر خود گلستان کردن است»

۱) کنایه، تشبیه، تشخیص ۲) کنایه، استعاره، ایهام ۳) حسن تعلیل، استعاره، تناقض ۴) تلمیح، تشبیه، جناس

۱۰- آرایه‌های «تشبیه، استعاره، جناس، کنایه، تلمیح» به ترتیب در کدام گزینه آمده است؟
 الف) بر هوشمند سلسله ننهاده دست عشق / خواهی که زلف یار کشتی ترک هوش کن
 ب) سر به آزادی از خلق بر آرم چون سرو / گر دهد دست که دامن ز جهان در چینم
 پ) در دل ندم ره پس از این مهر بتان را / مهر لب او بر در این خانه نهادیم
 ت) طایر گلشن قدسم چه دهم شرح فراق / که در این دامگه حادثه چون افتادم
 ث) میترسم از خرابی ایمان که می‌برد / محراب ابروی تو حضور نماز من

۱) الف، پ، ت، ث، ب ۲) ب، ث، پ، ت، الف ۳) ث، الف، پ، ب، ت ۴) ث، ت، الف، ب، پ

۱۱- نقش دستوری ضمیر مشخص شده در ابیات کدام گزینه یکسان است؟

الف) ساقیا جام می‌ام ده که نگارنده غیب / نیست معلوم که در پرده اسرار چه کرد
 ب) پیاله لعل کن از سوده عقیق که من / به پای ریزمت از لعل گوهر شهوار
 پ) شدم فسانه به سرگشتگی و ابروی دوست / کشید در خم چوگان خویش چون گویم
 ت) در پی خضر شود و روی متاب از ظلمات / اگر ت شربتتی از چشمه حیوان باشد

۱) ب - پ ۲) پ - ت ۳) الف - ت ۴) الف - ب

۱۲- در کدام بیت «نقش تبعی» وجود ندارد؟

۱) دل اگر بار کشد بار نگاری باری / سر اگر کشته شود بر سر کاری باری
 ۲) جمال عارض خورشید و حسن قامت سرو / تو را رسد که چو دعوی کنی بیان داری
 ۳) بدین روش که تو طاووس می‌کنی رفتار / نه برج من که همه عالم آشیان داری
 ۴) بدین صفت که تویی دل چه جای خدمت توست / که با چنین صنعی دست در میان داری

۱۳- در کدام گزینه «واو» عطف وجود ندارد؟

۱) هر که خواهد گو بیا و هرچه خواهد گو بگو / کبر و ناز و حاجب و دربان بدین درگاه نیست
 ۲) حدیث از مطرب و می گو و راز هر کم‌تر جو / که کس نگشود و نگشاید به حکمت این معما را
 ۳) ابر و باد و مه و خورشید و فلک در کارند / تا تو نانی به کف آری و به غفلت نخوری
 ۴) آن‌که پامال جفا کرد چو خاک راهم / خاک می‌بوسم و عذر قدمش می‌خواهم

۱۴- تعداد ترکیب اضافی کدام گزینه در مقابل آن نادرست آمده است؟

۱) چندین وفا که کرد چو من در هوای تو / وان‌گه ز دست هجر تو چندین جفا که برد (۳ تا)
 ۲) گفتم لب تو را که دل من تو برده‌ای / گفتا کدام دل، چه نشان، کی، کجا، که برد؟ (۲ تا)
 ۳) بگریست چشم ابر بر احوال زار من / جز آه من به گوش وی این ماجرا که برد (۴ تا)
 ۴) جز چشم تو که فتنه قتال عالم است / صد شیخ و زاهد از سر راه خدا که برد (۳ تا)

۱۵- فعل‌های عبارت زیر در کدام گزینه، درست آمده است؟

«ده سالی می‌شد که شاه عباس در اوج اعتبار بود و شهر اصفهان هم به مرکز سیاسی و اقتصادی و فرهنگی تبدیل شده بود.»

۱) ماضی استمراری - ماضی ساده - ماضی بعید
 ۲) مضارع اخباری - ماضی ساده - ماضی بعید
 ۳) مضارع اخباری - ماضی ساده - ماضی نقلی
 ۴) ماضی استمراری - ماضی ساده - ماضی بعید

۱۶- کدام بیت شعر «روح را خاک نتواند مبدل به غبارش سازد / زیرا هر دم به تلاش است تا که فرا رود» تقابل معنایی دارد؟

۱) اندر هوای وصف تو پرواز خواست کرد / از بر خویش طایر اندیشه خورد تیر
 ۲) جان‌ها هوای عالم بالا نمی‌کنند / این شعله‌ها صعود فراموش کرده‌اند
 ۳) در سایه حمایت عشق است جان ما / ما را زبون خود غم دنیا نمی‌کند
 ۴) جان گشوده سوی بالا بال‌ها / تن زده اندر زمین جنگال‌ها

۱۷- عبارت «پدرم از بام افتاده بود، ولی دست از کمرش بر نمی‌داشت، در یادل بود، در لاتی کار شاهان را می‌کرد.» با کدام گزینه ارتباط مفهومی دارد؟

۱) به مستی دم پادشاهی زخم / دم خسروی در گدایی زخم
 ۲) نقص شاهان نیست خود کار جهان بردن به راه / در حقیقت بادبان هم پای کشتن هم سر است
 ۳) زر ستانم از گدایان، بخش بر شاهان کنم / هم رزم هم زر طلب، هم پادشاهم هم گدا
 ۴) منم آن که شاه و سلطان کند از درم گدایی / منم آن که مهر گردون کله است و سایبانم

۱۸- مفهوم بیت «تو یک ساعت چو افریدون به میدان باش تازان پس / به هر جانب که روی آری درفش کاویان بینی» با همه ابیات به جز تناسب دارد.

- ۱) سرافکنده‌گی کن که زلف نگار / سرافرازی‌اش در سرافکنده‌گی است
- ۲) مشو غافل ز گردیدن که روزی در قدم باش / همین آواز می‌آید ز سنگ آسیا بیرون
- ۳) نشاید بهی یافت بی‌رنج و بیم / که بی‌رنج کس نارد از سنگ سیم
- ۴) هر آن کس که بگریزد از کار کرد / از او دور شد نام و ننگ نبرد

۱۹- همه ابیات با هم قرابت معنایی دارند، به جز:

- ۱) نیست جانش محرم اسرار عشق / هر که را در جانش، غم جانانه نیست
- ۲) عشق از برای زینت انسان پدید شد / محروم از این شرف به یقین دان، فرشته‌اند
- ۳) جلوه‌ای کرد رخت دید ملک، عشق نداشت / عین آتش شد از این غیرت و بر آدم زد
- ۴) بنای عصمت عشق ار دهد امان تو فیاض / فرشته خیزی اگر خود به اهرمن بنشین

۲۰- در کدام بیت به «سختی راه» اشاره نشده است؟

- ۱) وقت است تا برگ سفر بر باره بندیم / دل بر عبور از سدّ خار و خاره بندیم
- ۲) از هر کران بانگ رحیل آید به گوشم / بانگ از جرس برخاست ولی من خموشم
- ۳) جانان من برخیز و آهنگ سفر کن / گر تیغ بارد گو بیارد، جان سپر کن
- ۴) وادی پر از فرعونیان و قبطیان است / موسی جلودار است و نیل اندر میان است

روسی